OVERVIEW OF FINANCIAL MANAGEMENT

Dessislava Kostova-Pickett
University of California, USA, vanjak@abv.bg

Abstract: This article will give you an idea of what financial management is. We describe how finances are related to the overall business and discuss the different forms of business organization. For corporations, the goal of management should be to maximize shareholders' wealth, which means increasing the value of the shares. When we say "maximizing stock value," we mean "true, long-term value," which may be different from the current share price. Good managers understand the importance of ethics and realize that maximizing long-term value is in line with social responsibility. Finally, we discuss how companies should provide the right incentives to make managers focus on long-term maximization of value. This article explains the role of finance and different types of jobs in finance; How to identify the advantages and disadvantages of different forms of business organization; Explains the links between stock price, intrinsic value and contractor compensation; Discusses the importance of business ethics and the consequences of unethical behavior Determines potential conflicts that arise within the company between shareholders and managers and between shareholders and bondholders and discusses the techniques companies can use to mitigate these potential conflicts.

Most scientists believe that maximizing shareholder wealth should be the primary focus of the company, but it is not clear that people elsewhere really know how to implement it. PricewaterhouseCoopers (PWC), a global consulting firm, conducted a survey of 82 Singapore companies to test their understanding and application of shareholder value concepts. Nine percent of respondents said their primary goal was to raise shareholders' value but only 44 percent had taken steps to achieve that goal. Moreover, almost half of the respondents who have shareholder value programs said they were dissatisfied with the results achieved so far. However, those responsible for the shareholder value were more likely to believe that their shares were comparatively valuable than those with other focus, while 50% of those who did not have a specific program said they wanted to learn more probably would have accepted the goal of maximizing shareholders' wealth eventually.

The survey found that firms measure efficiency primarily with accounting measures such as return on assets, capital, or invested capital. These measures are easy to understand and thus implemented, although they are not the best conceptual ones. When compensation was tied to shareholder value, it was only for mid-level managers and above.

It is unclear how these results match US firms but companies in the United States and Singapore will certainly agree on one thing: It is easier to determine the goal of maximizing shareholder wealth than to understand how to achieve this.

Keywords: financial management, share value, wealth

ОБЩ ПРЕГЛЕД НА ФИНАНСОВОТО УПРАВЛЕНИЕ

Десислава Костова-Пикет
Калифорнийски университет, vanjak@abv.bg

Резюме: Тази статия ще ви даде представа за това какво е финансовото управление. Описваме как финансите са свързани с цялостния бизнес и обсъждат различните форми на организация на бизнеса. За корпорациите целта на ръководството трябва да бъде максимално увеличаване на богатството на акционерите, което означава увеличаване на стойността на акциите. Когато казваме "максимизиране на стойността на акциите", имаме предвид "истинската, дългосрочна стойност", която може да се различава от текущата цена на акциите. Добрите мениджъри разбират важността на етиката и осъзнават, че максимизирането на дългосрочната стойност е в съответствие със социалната отговорност. Накрая обсъждаме как фирмите трябва да осигурят правилните стимули, за да накарат мениджърите да се съсредоточат върху дългосрочната максимизация на стойността. Тази статия обяснява ролята на финансите и различните видове работни места в областта на финансите; Как се определят предимствата и недостатъците на различните форми на организация на бизнеса; Обяснява връзките между цената на акциите, присъщата им стойност и компенсацията на изпълнителите; Обсъжда значението на бизнес етиката и последствията от неетичното поведение;Определя потенциалните конфликти, които възникват в рамките

на фирмата между акционери и мениджъри и между акционерите и облигационерите, и обсъжда техниките, които фирмите могат да използват, за да смекчат тези потенциални конфликти.
Повечето учени смятат, че максимизирането на богатството на акционерите трябва да бъде основна цел на фирмата, но не е ясно, че хората на други места наистина знаят как да я прилагат. PricewaterhouseCoopers (PWC), световна консултантска фирма, проведе проучване на 82 компании от Сингапур, за да тества тяхното разбиране и прилагане на концепциите за стойността на акционерите. Деветдесет процента от анкетираните заявиха, че основната им цел е да повишат стойността на акционерите, но само 44% са предприели стъпки за постигането на тази цел. Нещо повече, почти половината от респондентите, които имат програми за стойност на акционерите, заявиха, че са недоволни от постигнатите досега резултати. Въпреки това отговорните лица, които се съсредоточиха върху стойността на акционерите, имаха по-голяма вероятност да вярват, че акциите им са сравнително ценни от тези с други фокуси, а 50% от тези, които нямат конкретна програма, заявиха че искат да научат повече и вероятно биха приели целта за максимизиране на богатството на акционерите в крайна сметка.
Проучването установи, че фирмите измерват ефективността предимно със счетоводни мерки като възвръщаемостта на активите, капитала или инвестирания капитал. Тези мерки са лесни за разбиране и по този начин да се прилагат, въпреки че те не са най-добрите концептуално. Когато обезщетението беше обвързано с стойността на акционерите, това беше само за мениджърите на средно ниво и по-горе.
Не е ясно колко точно тези резултати съответстват на американските фирми, но фирмите в САЩ и Сингапур със сигурност ще се съгласят на едно нещо: По-лесно е да се определи целта за максимизиране на богатството на акционерите, отколкото да се разбере как да се постигне това.
Ключови думи: финансовото управление, стойност на акциите, богатство

ВЪВЕДЕНИЕ

През 1776 г. Адам Смит описва как "невидима ръка" ръководи компании, които се стремят към печалба; и тази ръка ги води до решения, които облагодетелстват обществото. Прозренията на Смит го накараха да стигне до заключението, че максимизирането на печалбата е правилната цел за бизнеса и че системата на свободните предприятия е най-подходяща за обществото. Но светът се е променил от 1776 г. Днес фирмите са много по-големи, работят в световен мащаб, имат хиляди служители и са собственост на милиони акционери. Това ни кара да се чудим дали "невидимата ръка" все още предоставя надеждни напътствия. Ако компаниите все още се опитват да увеличат печалбите си; или трябва ли да имат по-широк поглед и да предприемат по-балансирани действия, насочени към потребителите, служителите, доставчиците и обществото като цяло?

Повечето академици днес се придържат към следната модифицирана версия на теорията на Адам Смит:
• Основната цел на фирмата трябва да бъде максималното увеличаване на богатството на нейните акционери, което означава увеличаване на стойността на акциите.
• Свободното предприятие все още е най-добрата икономическа система за страната като цяло.
• Необходими са някои ограничения - фирмите не трябва да могат да замърсяват въздуха и водата, да се занимават с практики на несправедлива заетост или да създават монополи, които експлоатират потребителите.

Печалбите зависят от продажбите и продажбите изискват фирмите да развиват желаните продукти и услуги, да ги произвеждат ефективно и да ги продават на конкурентни цени, които са от полза за обществото. Така че днес виждаме, че ръководството трябва да се опита да увеличи цените на акциите, но действията им трябва да бъдат обект на наложени от правителството ограничения.

1. КАКВО Е ФИНАНСИРАНЕ?

Трудно е да се дефинира финансирането - терминът има много аспекти, което затруднява предоставянето на ясна и кратка дефиниция. Обсъждането в тази статия ще ви даде представа за това какво правят хората и какво може да направите, ако влезете в областта на финансите.

А. Финанси срещу икономика и счетоводство

Финансирането, както го познаваме днес, се дължи на икономиката и счетоводството. Икономистите разработиха идеята, че стойността на актива се основава на бъдещите парични потоци, които активът ще предостави, а счетоводителите предоставиха информация за вероятния размер на тези парични потоци. След това се разраснаха финансите между икономиката и счетоводството, така че хората, които работят в

областта на финансите, се нуждаят от познания за тези две области. Също така, както е обсъдено по-нататък, в модерната корпорация, счетоводният отдел попада под контрола на главния финансов директор.

Б. Финансиране в рамките на организация

Съветът на директорите е висш ръководен орган, а председателят на съвета обикновено е най-високопоставеният. Главният изпълнителен директор следва, но имайте предвид, че председателят на борда често е и изпълнителен директор. Под ръководството на главния изпълнителен директор е главният оперативен директор, който често се определя и като президент на фирмата. Главният оперативен директор ръководи дейността на фирмата, която включва маркетинг, производство, продажби и други оперативни отдели. Главният финансов директор, който като цяло е старши вицепрезидент и трето класиране, отговаря за това счетоводство, финансова политика, кредитна политика, решения относно придобиването на активи и връзки с инвеститорите, което включва комуникации с акционерите и пресата.

Ако фирмата е публична собственост, главният изпълнителен директор и главният финансов директор трябва да удостоверят и на Комисията за ценни книжа и фондови борси, че отчетите, предоставени на акционерите и особено на годишния отчет, са точни.

В. Корпоративни финанси, капиталови пазари и инвестиции

Финансите, обикновено се разделят на три области: (1) финансово управление, (2) капиталови пазари и (3) инвестиции.

Финансовият мениджмънт, наричан още корпоративно финансиране, се фокусира върху решенията, свързани с това колко и какви видове активи да придобият, как да се повиши капиталът, необходим за закупуване на активи, и как да се управлява фирмата, така че да се увеличи нейната стойност. Същите принципи се прилагат за организации с нестопанска цел.

Капиталовите пазари се отнасят до пазарите, където се определят лихвените проценти, заедно с цените на акциите и облигациите. Също така проучени тук са финансовите институции, които предоставят капитал на бизнеса. Банките, инвестиционните банки, борсовите агенти, взаимните фондове, застрахователните дружества и други подобни обединяват "спестителите", които имат пари за инвестиране и бизнеса, физическите лица и други субекти, които се нуждаят от капитал за различни цели. Правителствени организации като Федералната резервна система, която регулира банките и контролира предлагането на пари, и КЦКФБ, която регулира търговията на акции и облигации на публичните пазари, също се изследват като част от капиталовите пазари.

Инвестициите се отнасят до решения относно акции и облигации и включват редица дейности: (1) Анализът на сигурността се занимава с намирането на правилните стойности на отделните ценни книжа (т.е. акции и облигации). (2) Теорията на портфолиото се отнася до най-добрия начин за структуриране на портфейли или "кошници" на акции и облигации. Рационалните инвеститори искат да поддържат разнообразни портфейли, за да ограничат рисковете, така че изборът на правилно балансиран портфейл е важен въпрос за всеки инвеститор. (3) Анализът на пазара се занимава с въпроса дали пазарите на акции и облигации по всяко време са "твърде високи", "твърде ниски" или "нормални". Поведенческите финанси, при които психологията на инвеститорите се проучва, за да се определи дали цените на акциите са били прибягвани до неразумни висоти в спекулативен балон или са изтласкани до неразумни нива в приличен ирационален песимизъм, е част от пазарния анализ.

Въпреки че разделяме тези три области, те са тясно свързани помежду си. Банковата дейност се проучва в рамките на капиталовите пазари, но банковият кредитополучател, оценяващ искането за заем на бизнес, трябва да разбере, че корпоративните финанси трябва да направят разумно решение. По същия начин корпоративният ковчежник, който води преговори с банкер, трябва да разбере банковата система, ако касиерът се заеме с "разумни" условия. Освен това анализаторът на сигурността, който се опитва да определи истинската стойност на запаса, трябва да разбере корпоративните финанси и капиталовите пазари, за да изпълняват своята работа. Освен това финансовите решения от всякакъв вид зависят от нивото на лихвените проценти; така че всички хора в корпоративните финанси, инвестициите и банковото дело трябва да знаят нещо за лихвените проценти и начина, по който се определят.

2. РАБОТНИ МЕСТА

До здравеопазването, работните места в областта на финансите растат по-бързо от всяка друга област. Финансите подготвят студенти за работа в банки, инвестиции, застраховки, корпорации и правителството. Счетоводителите трябва да знаят финанси, маркетинг, управление и човешки ресурси; те също трябва да разбират финансите, защото засягат решенията във всички тези области. Например, маркетингът предлага

рекламни програми, но тези програми се разглеждат от финансови хора, за да преценят ефектите от рекламата върху рентабилността на фирмата. За да бъдем ефективни в маркетинга, трябва да имаме основни познания за финансите. Същото важи и за управлението - наистина, най-важните управленски решения се оценяват по отношение на въздействието им върху стойността на фирмата.

Важно е също да се отбележи, че финансирането е важно за хората, независимо от тяхната работа. Преди няколко години повечето фирми предоставиха пенсии на своите служители, така че управлението на личните инвестиции не беше от критично значение. Това вече не е вярно. Повечето фирми днес предлагат планове за пенсия с "дефинирани вноски", където всяка година фирмата внася определена сума в сметка, която принадлежи на служителя. Служителят трябва да реши как да бъдат инвестирани тези средства - колко трябва да бъде разделено между акции, облигации или парични средства и колко рискови са акциите и облигациите.

3. ФОРМИ НА БИЗНЕС ОРГАНИЗАЦИЯ

Основите на финансовото управление са едни и същи за всички предприятия, големи или малки, независимо от това как са организирани. Въпреки това, правната структура на фирмата оказва влияние върху нейните операции и по този начин трябва да бъде призната. Съществуват четири основни форми на бизнес организации: (1) еднолични търговци, (2) партньорства, (3) корпорации и (4) дружества с ограничена отговорност(ДОО). По отношение на броя, повечето предприятия са еднолични търговци. Въз основа на доларовата стойност на продажбите, около 80% от целия бизнес се извършва от корпорации. Тъй като корпорациите извършват най-много бизнес и защото най-успешните бизнеси в крайна сметка се превръщат в корпорации, ние се концентрираме върху тях. Все пак е важно да се разберат правните различия между фирмите.

Предприятието е неперсонифицирано предприятие, собственост на едно лице. Влизането в бизнеса като едноличен търговец е лесно - човек започва бизнес операции. Предприятията имат три важни предимства: (1) те са лесно и евтино формирани, (2) те са предмет на малко правителствени разпоредби и (3) те са обект на по-ниски данъци върху доходите, отколкото са корпорациите. Въпреки това, притежателите имат и три важни ограничения: (1) Притежателите имат неограничена лична отговорност за дълговете на фирмата, за да могат да загубят повече от размера на парите, които инвестират в компания. (2) Животът на бизнеса е ограничен до живота на индивида, който го е създал; и да донесе нови капиталови инструменти, инвеститорите изискват промяна в структурата на бизнеса. (3) Поради първите две точки собствеността има затруднения при получаването на големи суми от капитала; следователно собствеността се използва главно за малкия бизнес. Бизнесът обаче често се стартира като собственост и след това се преобразува в корпоративни предприятия, когато техният растеж води до неблагоприятно положение, превишаващо предимствата им.

Партньорството е правно споразумение между двама или повече души, които решават да правят бизнес заедно. Партньорствата са подобни на собствеността, тъй като те могат да бъдат установени сравнително лесно и евтино. Освен това приходите на фирмата се разпределят пропорционално на партньорите и се облагат индивидуално. Това позволява на фирмата да избегне корпоративния данък. Въпреки това, всички партньори по принцип подлежат на неограничена лична отговорност, което означава, че ако едно партньорство фалира и всеки партньор не е в състояние да изпълни своя пропорционален дял от задълженията на фирмата, останалите партньори ще бъдат отговорни за това добро за неудовлетворените твърдения.

Дружеството е юридическо лице, създадено от държава, което е отделно и се отличава от неговите собственици и мениджъри. Това разделение ограничава загубите на акционерите до размера, който са инвестирали във фирмата - корпорацията може да загуби всичките си пари, но нейните собственици могат да загубят само средствата, които са инвестирали в дружеството. Дружествата също имат неограничен живот и е по-лесно да прехвърлят акции на акции в корпорация, отколкото интересите на една неперсонифицирана фирма. Тези фактори улесняват корпорациите да увеличат капитала, необходим за опериране на големите предприятия.

Основен недостатък на корпорациите са данъците. Приходите на повечето корпорации са обект на двойно данъчно облагане - печалбите на корпорацията се облагат с данък; а след това, когато приходите след данъчно облагане се изплащат като дивиденти, тези приходи се облагат отново като личен доход на акционерите.

Дружеството с ограничена отговорност е сравнително нов тип организация, която е хибрид между партньорство и корпорация.

1. Ограничената отговорност намалява рисковете, понесени от инвеститорите; и други неща се държат постоянно, колкото по-нисък е рискът на фирмата, толкова по-висока е нейната стойност.
2. Стойността на една фирма зависи от нейните възможности за растеж, които зависят от нейната способност да привлича капитал. Тъй като корпорациите могат да привличат капитал по-лесно от други видове бизнес, те по-добре могат да се възползват от възможностите за растеж.
3. Стойността на даден актив също зависи от неговата ликвидност, което означава времето и усилието, необходими за продажбата на актива за пари в брой, при справедлива пазарна стойност. Тъй като акциите на корпорацията са по-лесни за прехвърляне от потенциален купувач, отколкото е интерес към пропатриране или партньорство и тъй като повече инвеститори са склонни да инвестират в акции, отколкото в партньорства (с потенциално неограничена отговорност), корпоративна инвестиция е относително точна. Това също така повишава стойността на корпорацията.

4. ЦЕНИ НА АКЦИИТЕ И СТОЙНОСТ НА АКЦИОНЕРИТЕ

Основната цел на една корпорация трябва да бъде да се увеличи стойността на нейните собственици, но целта на притежателя може да е съвсем различна.

Мениджърите имат задължението да се държат етично и трябва да спазват законите и другите ограничения, наложени от обществото. В тази статия се фокусираме предимно върху публични компании; следователно ние действаме въз основа на предположението, че основната цел на мениджмънта е максимизиране на богатството на акционерите. Това се свежда в това правило:

Мениджърът трябва да се опита да увеличи максимално цената на акциите на фирмата, предмет на конфликтите, обсъдени в отварянето на винетката.

Ако мениджърът трябва да увеличи максимално богатството на акционерите, той или тя трябва да знае как е определено това богатство. По същество богатството на акционерите е броят на акциите, изпреварващи пазарната цена на акция

Фирмите имат редица различни отдели, включително маркетинг, отчетност, производство, човешки ресурси и финанси. Принципната задача на финансовия отдел е да оценява предложените решения и да прецени как те ще повлияят на цената на акциите и по този начин на богатството на акционерите. Обърнете внимание, че цените на акциите се променят във времето, когато условията се променят и инвеститорите получават нова информация за перспективите на дадена компания.

Когато действителната пазарна цена на запаса е равна на неговата присъща стойност, запасът е в равновесие и когато има равновесие, няма натиск за промяна в цената на акциите. Пазарните цени могат и се различават от присъщите стойности; но в крайна сметка, когато бъдещето се разгръща, двете ценности са склонни да се сближават.

Действителните цени на акциите се определят лесно - те могат да бъдат намерени в Интернет и всеки ден се публикуват във вестниците. Въпреки това, присъщите стойности са оценени; и различни анализатори с различни данни и различни възгледи за бъдещето формират различни оценки за присъщата стойност на запаса. Всъщност оценяването на присъщите ценности е въпросът за анализа на сигурността и прави това, което отличава успешните от неуспелите инвеститори. Инвестирането би било лесно, рентабилно и по същество без риск, ако познаваме вътрешните ценности на всички запаси; но, разбира се, ние не. Можем да изчислим вътрешните стойности, но не можем да сме сигурни, че имаме право. Мениджърите на фирмата имат най-добрата информация за бъдещите перспективи на фирмата, така че оценките на мениджърите за вътрешните стойности обикновено са по-добри от тези на външните инвеститори. Въпреки това дори и мениджърите могат да грешат.

6. ВАЖНИ БИЗНЕС ТЕНДЕНЦИИ

Трябва да се отбележат четири важни бизнес тенденции. Първо, обсъжданите в предходната точка доведоха до дълбоки промени в бизнес практиките. Втората тенденция е нарастващата глобализация на бизнеса. Трета тенденция, която има дълбок ефект върху финансовото управление, е непрекъснатото усъвършенстване на информационните технологии. Подобренията в информационните технологии стимулират глобализацията и променят финансовото управление. Четвърта тенденция се отнася до корпоративното управление или начина, по който висшите мениджъри работят и взаимодействат с акционерите. Преди няколко години председателят на борда на директорите почти винаги е бил и главен

изпълнителен директор и този човек решава кой ще бъде избран за съвет. Това направи почти невъзможно акционерите да заменят лош мениджърски екип. Днес обаче активните инвеститори, които контролират огромни групи капитали (хедж фондове и фондове за частни капиталови инвестиции), търсят постоянно недостатъчно ефективни фирми; и те бързо ще се хвърлят върху изоставащите, ще поемат контрол и ще заменят мениджърите.

7. БИЗНЕС ЕТИКА

Бизнес етиката може да бъде мисълта за отношението и поведението на компанията към нейните служители, клиенти, общността и акционерите. Ангажиментът на фирмата към бизнес етиката може да бъде измерена от тенденцията на своите служители, отгоре надолу, да се придържат към закони, нормите и моралните стандарти, свързани с безопасността и качеството на продуктите, практики за заетост, справедлив маркетинг и практики за продажба, използване на поверителни информация за лична изгода, участие на общността и незаконни плащания.

А. Какво правят компаниите

Повечето фирми днес имат силни писмени кодекси на етично поведение; компаниите също така: да разработят програми за обучение, за да гарантират, че служителите разбират правилното поведение в различни ситуации. Когато възникнат конфликти, включващи печалби и етика, етичните убеждения понякога са толкова очевидно важни, че те доминират. В други случаи обаче правилният избор не е ясен.

Б. Последици от неетично поведение

През последните няколко години етичните пропуски доведоха до редица фалити. Измамите също сериозно повреждаха други компании и дори цели индустрии. Така че неетичните действия могат да имат неблагоприятни последици далеч отвъд фирмите, които ги извършват. Всичко това повдига въпроса: Има ли неетични дружества, или само някои от техните служители?

С. Как трябва да се занимават служителите с неетичното поведение?

Прекалено често желанието за опции върху акции, бонуси и промоции кара мениджърите да предприемат неетични действия, като например изкореняване на книгите, за да направят печалби в разделението между мъжете и имигрантите да изглеждат добре, да държат обратно информация за лоши продукти, като не е предприела скъпи, но необходими мерки за опазване на околната среда. Ако се случват съмнителни неща, кой трябва да предприеме действия и какво трябва да е това действие?

Такива ситуации възникват сравнително често в контексти, вариращи от счетоводна измама до отговорност за продукти и екологични случаи. Служителите застрашават работата си, ако се изправят пред възраженията на своите шефове. Ако обаче не говорят, те могат да страдат от емоционални проблеми и да допринесат за падането на техните компании и придружаващата ги загуба на работни места и спестявания. Освен това, ако служителите се подчиняват на нареждания относно действия, за които знаят, че са незаконни, те могат в крайна сметка да отидат в затвора. Наистина, при повечето скандали, които са започнали съдебен процес, хората на по-ниско ниво, които физически влязоха в лошите данни, получиха по-продължителни присъди от шефовете, които вероятно са дали директивите.

8. КОНФЛИКТИ МЕЖДУ МЕНИДЖЪРИТЕ, АКЦИОНЕРИТЕ И ОБЛИГАЦИОНЕРИТЕ

А. Мениджъри срещу акционери

Отдавна е признато, че личните цели на мениджърите могат да се конкурират с максимизирането на богатството на акционерите. По-специално, мениджърите могат да се интересуват повече от максимизиране на собственото си богатство, отколкото богатството на акционерите; поради това, мениджърите могат да си плащат прекомерни заплати.

Все пак, добрите планове за компенсация на изпълнителната власт могат да мотивират мениджърите да действат в интерес на акционерите. Полезни мотивационни инструменти включват (1) разумни компенсационни пакети, (2) изстрелване на мениджъри, които не се представят добре, и (3) заплаха от враждебни поглъщания.

Компенсационните пакети трябва да са достатъчни, за да привлекат и задържат способни мениджъри, но те не трябва да надхвърлят необходимото. Също така, компенсацията трябва да бъде структурирана така, че мениджърите да бъдат възнаграждавани въз основа на изпълнението на акциите в дългосрочен план, а не цената на акциите на дадена дата на упражняване на опция. Това означава, че опциите (или директните награди за фондовете) трябва да бъдат поетапно в продължение на няколко години, така че мениджърите да имат стимул да поддържат цената на акциите високи с течение на времето. Когато вътрешната стойност

може да бъде измерена по обективен и проверим начин, заплащането на изпълнението може да се основава на промени в присъщата стойност. Въпреки това, тъй като вътрешната стойност не може да бъде наблюдавана, компенсацията трябва да се основава на пазарната цена на акциите, но използваната цена трябва да бъде средна с течение на времето, отколкото с определена дата.

Акционерите могат да се намесват директно с мениджърите. Преди години по-голямата част от акциите бяха собственост на физически лица. Днес обаче по-голямата част от акциите са собственост на институционални инвеститори като застрахователни компании, пенсионни фондове, хедж фондове и взаимни фондове; и групите за частни капиталови инвестиции са готови и са в състояние да предприемат стъпки и да поемат слабо представящи се фирми. Тези институционални парични мениджъри имат влияние да упражняват значително влияние върху дейността на фирмите.

В. Акционери срещу облигационери

Съществуват и конфликти между акционери и облигационери. Облигационерите по принцип получават фиксирано плащане независимо от това, доколко компанията прави, а акционерите се справят по-добре, когато компанията прави по-добре. Тази ситуация води до конфликти между тези две групи. Облигационерите се опитват да се защитят, като включват споразумения в облигационните договори, които ограничават използването на допълнителен дълг от страна на фирмите и ограничават действията на мениджърите по други начини.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Тази статия предоставя широк поглед върху финансовото управление. Основната цел на мениджмънта трябва да бъде максималното увеличаване на дългосрочната стойност на акциите, което означава вътрешната стойност, измерена с цената на акцията в течение на времето. За да увеличат максимално стойността, фирмите трябва да разработват продукти, които потребителите искат, да произвеждат ефективно продуктите, да ги продават на конкурентни цени и да спазват законите, свързани с корпоративното поведение. Ако фирмите успеят да увеличат максимално стойността на акциите, те ще допринесат и за социалното благосъстояние и за благосъстоянието на гражданите.

Предприятията могат да бъдат организирани като собственици, партньорства, корпорации, дружества с ограничена отговорност или дружества с ограничена отговорност. Огромната част от бизнеса се извършва от корпорации, а най-успешните фирми завършват като корпорации, което обяснява фокуса върху корпорациите в тази статия. Ние обсъдихме и четири важни бизнес тенденции: (1) фокусът върху бизнес етиката, който беше резултат от: поредица от скандали в края на 90-те години, (2) тенденцията към глобализация, (3) и (4) промените в корпоративното управление. Тези четири тенденции променят начина, по който се прави бизнес.

Основните задачи на финансовия директор са (1) да се увери, че счетоводната система осигурява добри "номера за вътрешно вземане на решения и за инвеститори, (2) да гарантира, че програмата се финансира по подходящ начин, (3) (4) да оценят всички предложени капиталови разходи, за да се уверят, че те ще повишат стойността на фирмата. В останалата част от книгата, ние обсъждаме точно как финансовите мениджърите изпълняват тези задачи.

ЛИТЕРАТУРА

[1] Bridham, Eugene F., and Houston, Joel F., Fundamentals of financial management, 2009
[2] Костова-Пикет, Д., Техники на финансовия анализ, 2017
[3] Костова-Пикет, Д., Финансов мениджмънт, 2010